

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

10 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Vladimir Timofti

Judecători – Anatolie Țurcan, Nadejda Toma, Elena Cobzac și Victor Boico,

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de avocatul Crivenco Roman în numele inculpatului, prin care se solicită casarea sentinței Judecătorei Edineț sediul Central din 21 ianuarie 2019 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 martie 2019, în cauza penală în privința lui

Filipaș Vladislav xxxx, născut la xx xx xxxx, originar și domiciliat în xxxx xxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 13.06.2018 - 21.01.2019;

Instanță de apel: 11.02.2019 - 20.03.2019;

Instanță de recurs: 21.06.2019 - 10.03.2020.

Asupra recursului declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Edineț, sediul Central din 21 ianuarie 2019, Filipaș Vladislav a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.152 alin.(2) lit. e) Cod penal, la 5 ani 6 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

A fost dispusă încasarea de la Filipaș Vladislav în beneficiul lui Voitic Alexandr suma de 4 044 lei cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune și suma de 30 000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

Solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 866 lei a fost respinsă, ca neîntemeiată.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt că, Filipaș Vladislav la 04 decembrie 2017, aproximativ la ora 22:00 - 23:00, împreună cu o altă persoană, în privința căreia materialele cauzei penale au fost disjuse, aflându-se la barul „Duet”, situat în s. Brătușenii Vechi r-nul Edineț, au inițiat un conflict cu Voitic Alexandr, în urma căruia Filipaș Vladislav, împreună cu persoana în privința căreia materialele cauzei penale au fost disjuse, i-au aplicat mai multe lovituri cu pumnii și picioarele lui Voitic

Alexandr. Ulterior, Filipaș Vladislav având în mână o bâta, i-a aplicat lui Voitic Alexandr o lovitură cu bâta peste piciorul stâng, după care persoana în privința căreia materialele cauzei penale au fost disjuse, i-a aplicat lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, inclusiv și peste piciorul stâng, cauzându-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr.201819D0021 din 13.03.2018, vătămare corporală medie cu dereglarea sănătății de lungă durată.

3. Avocatul Crivenco Roman în numele inculpatului a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat și respingerea acțiunii civile.

În argumentarea apelului a invocat că, în cadrul cercetării judecătorești au fost audiați 9 martori și partea vătămată, însă nici unul din martori nu a văzut și nu a confirmat că Filipaș Vladislav să-l fi lovit pe Voitic Alexandr, nici cu bâta, nici cu pumnii sau picioarele. Martorii au relatat doar că, inițiatorul bătăii care a avut loc la barul „Duet” din seara de 04 decembrie 2017, a fost partea vătămată Voitic Alexandr, care a venit la bar cu bâta în mână și primul l-a lovit pe Caminschi Dmitrii.

Declarațiile părții vătămate Voitic Alexandr urmează a fi apreciate critic deoarece acestea se combat cu declarațiile martorilor audiați în instanța de judecată. Voitic Alexandr a fost audiat de mai multe ori în mod suplimentar în instanța de judecată unde a declarat că el nu a ținut în acea seară bâta în mână. Totuși printre altele în cadrul audierii sale din 28 decembrie 2018, acesta a declarat că a ținut bâta în mână în momentul în care chipurile a luat bâta de la Duovițaia Natalia și a aruncat-o mai departe de acel loc. Partea vătămată se contrazice în mod categoric. Declarațiile date în instanța de judecată și cele suplimentare date la 29 martie 2018, de către partea vătămată Voitic Alexandr urmează a fi apreciate critic, deoarece contravin declarațiilor date de către acesta la 05 decembrie 2017, 05 ianuarie 2018 și atunci când a depus plângerea la poliție. Totodată aceste declarații sunt contrare declarațiilor date de către martori.

Deși, au informat judecătorul că Caminschi Dmitrii urmează a fi audiat în instanță cunoscând despre faptul că el este extrădat din Polonia, cererea a fost respinsă, judecătorul nedorind să mai amâne cauza invocând că se încercă tergiversarea procesului și nu au fost prezentate probe că acesta este în țară.

Instanța a pus la baza condamnării lui Filipaș Vladislav declarațiile date de către Caminschi Dmitrii în calitate de bănuit, și prin urmare respingerea solicitării de audiere a acestuia constituie în mod indiscutabil o încălcare a art.6 § 1 și art.6 § 3 lit. d) CțEDO.

Martorul Conevschii Mihail care a fost audiat la urmărirea penală și pe care acuzarea nu l-a inclus în lista probelor acuzării în condițiile în care acesta la urmărirea penală a declarat la 09 decembrie 2017 (f.d.28, vol. I) că: „...a văzut în seara de 04 decembrie 2017 cum Voitic Alexandr a mers în direcția barului „Duet” cu bâta în mână”, la fel nu a fost audiat în instanța de judecată, or instanța a respins cererea de aducere silită a martorului acceptat de instanță pentru audiere.

A mai indicat avocatul că, raportul de expertiză nr.201819D0021 din 13 martie 2018 și declarațiile expertului date în instanța de judecată nu confirmă faptul că, leziunile au fost cauzate ca urmare a loviturii cu bâta și nu exclud apariția acestora ca urmare a căzăturii de la propria înălțime, probe care corelează cu declarațiile martorilor și vin în

contradicție cu ultimele declarații ale părții vătămate.

În continuare, apărarea a invocat că, judecătorul care a examinat cauza penală a participat anterior la examinarea unei cauze penale în care a emis o hotărâre de condamnare pe numele lui Filipaș Vladislav. Astfel, în condițiile în care la individualizarea pedepsei judecătorul apreciază personalitatea inculpatului, inclusiv în baza sentințelor anterioare de condamnare, în acest caz judecătorul nu poate fi obiectiv având o percepție preconcepută privitor la personalitatea inculpatului, astfel încât acesta nu urma a judeca prezenta cauză. Cererea de recuzare fiind respinsă în mod neîntemeiat reieșind doar din acest aspect. Filipaș Vladislav nu a avut parte de examinarea cauzei sale de o instanță independentă și imparțială.

Pe parcursul examinării cauzei au fost înaintate din partea avocatului Roman Crivenco cereri de audiere a martorilor din partea apărării care în mod neîntemeiat au fost respinse invocându-se aspecte formale, privitor la lipsa dovezilor că aceștia sunt țară. Ulterior, au fost totuși admise aceste solicitări și audiați suplimentar 2 martori. Al 3-lea martor, Conevschi Mihail instanța deși a admis audierea acestuia, nu a întreprins acele acțiuni, inclusiv coercitive, de a asigura prezența martorului, în condițiile în care martorul respectiv a relatat apărării că nu dorește să se prezinte în instanță. Sub acest aspect a fost încălcat și principiul egalității armelor, or unii martori ai acuzării care au refuzat să se prezinte au fost aduși în mod silit ca urmare a dispoziției instanței.

La fel, apărarea a indicat că, secretul deliberării pe acest caz a fost încălcat, or, la 17 decembrie 2019, în ședința de judecată după ultimul cuvânt al inculpatului judecătorul a menționat că se retrage în deliberare și că va pronunța sentința pe 28 decembrie 2018. La ședința din 28 decembrie 2018 judecătorul a declarat că aflându-se în deliberare a decis de a relua cercetarea din motive proprii dar și ca urmare a cererii părții apărării. Din ceea cum s-a comunicat părților din sală rezultă că judecătorul s-ar fi aflat de pe 17 decembrie 2018 până pe 28 decembrie 2018 în deliberare ceea ce nu este și nu poate fi adevărat. La fel, secretul deliberării a fost încălcat și la 21 ianuarie 2019, deoarece judecătorul în perioada deliberării a ieșit din camera de deliberare și i-a zis polițistului care asigură paza în instanța de judecată să stea la ușă și să nu-i permită lui Filipaș Vladislav să părăsească instituția, apoi a intrat să delibereze mai departe. Mai mult acesta înainte de pronunțare și-a justificat deliberarea scurtă prin aceea că sentința era practic gata ca urmare a deliberării precedente.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 martie 2019, a fost respins ca nefondat apelul, cu menținerea sentinței.

4.1. În motivarea soluției sale, instanța de apel a indicat că, concluzia primei instanțe privind constatarea vinovăției inculpatului Filipaș Vladislav în comiterea infracțiunii incriminate, cât și asupra calificării juste a acțiunilor inculpatului în baza art.152 alin.(2) lit. e) Cod penal, este întemeiată și justă.

La fel, instanța de apel a constatat examinarea multilaterală a cauzei penale în privința inculpatului Filipaș Vladislav de către instanța de fond, cu cercetarea obiectivă a probelor administrate pe caz, cu aprecierea corectă și la justa valoare a împrejurărilor de fapt și a aspectelor de drept, ce în rezultat au dus la emiterea pe caz a unei soluții legale și întemeiate.

Prima instanță a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și în baza art.101 Cod de procedură penală a dat probelor administrate pe caz o apreciere legală din punct de vedere a pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

În confirmarea vinovăției aduse inculpatului Filipaș Vladislav instanța de apel a reținut declarațiile părții-vătămate Voitic Alexandr (f.d.231-232 vol.I, 24 vol.II); martorilor Voitic Denis (f.d.233-234 vol. I, f.d.21 vol. II); Voitic Mihail (f.d.246 vol. I); Cotean Artiom (f.d.247-249 vol. I, f.d.23 vol. II); Mocan Serghei (f.d.36-37 vol. II); Ursu Oleg (f.d.38-40 vol. II); precum și procesul-verbal privind constatarea unei bănuieli rezonabile cu privire la infracțiune în cadrul examinării materialului înregistrat în R-2 din 13.12.2017 (f.d.8 vol. I); plângerea depusă de Voitic Alexandr din 05.12.2017 (f.d.14 vol. I); procesul-verbal de consemnare a declarațiilor lui Voitic Alexandr din 05.12.2017 (f.d.16 vol. I); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 04.12.2017 și tabelul fotografic (f.d.21-22 vol. I); procesul-verbal de consemnare a declarațiilor lui Voitic Mihail din 08.12.2017 (f.d.23 vol. I); raportul de constatare nr.207-D din 05.12.2017 (f.d.36 vol. I); procesul-verbal de examinare a obiectului din 11.01.2018 cu tabel fotografic (f.d.44-15 vol. I); raportul de expertiză judiciară din 13.03.2018 (f.d.50 vol. I); raportul de expertiză judiciară din 13.03.2018 (f.d.51 vol. I); caracteristică eliberată pe numele lui Filipaș Vladislav la data de 11.12.2017 (f.d.84 vol. I); revendicare pe numele lui Filipaș Vladislav (f.d.86 vol. I); copia neautentificată la ordonanță privind încetarea urmăririi penale și clasarea cauzei penale din 28.12.2013 (f.d.87-89 vol. I); procesul-verbal de confruntare din 24.04.2018 (f.d.90 vol. I); procesul-verbal de confruntare din 24.04.2018 (f.d.91 vol. I); procesul-verbal de comunicare a raportului de expertiză din 18.05.2018 (f.d.112-113 vol. I); cererea de chemare în judecată în cadrul procesului penal din 31.05.2018 cu anexe (f.d.147-159 vol. I); cerere de chemare în judecată în cadrul procesului penal din 31.05.2018 cu anexe (f.d.160-176 vol. I); copie autentificată a sentinței din 30.05.2018 (f.d.1-3 vol. II).

Astfel, instanța de apel a constatat cu certitudine că, Filipaș Vladislav a comis infracțiunea imputată ultimului și că acțiunile acestuia au fost corect calificate de către prima instanță prin prisma art.152 alin.(2) lit. e) Cod penal după semnele calificative: vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art.151 Cod penal, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății, săvârșită de două persoane.

Instanța de apel a menționat că, argumentele invocate de apelant în ședința instanței de apel au fost deja studiu de soluționare în instanța de fond.

La fel, instanța de apel a stabilit că, acțiunile inculpatului Filipaș Vladislav se încadrează conform infracțiunii imputate, acest fapt rezultând din declarațiile părții vătămate Voitic Alexandr, care a declarat: *D. Caminschi și O. Ursu l-au împins de pe prag, de la cădere el a avut dureri la umăr. Când s-a ridicat de jos din bar a ieșit V. Filipaș cu o bâtă în mână și l-a lovit pe dânsul în regiunea piciorului stâng. Atunci el a simțit durere mare. După ce tot V. Filipaș l-a lovit cu picioarele. Fratele său Voitic Denis l-a scos în drum și apoi au venit colaboratorii de poliție. Tot în seara ceia a fost*

după la Spitalul Raional Edineț, cu fractură la picior, unde a fost internat două săptămâni, fapt confirmat prin raportul de constatare nr.207-D din 05.12.2017 (f.d.36 vol. I) și raportul de expertiză judiciară din 13.03.2018 (f.d.50 vol. I).

Argumentul apărătorului precum că, în cadrul cercetării judecătorești au fost audiați 9 martori și partea vătămată, nici unul din martorii audiați în instanța de judecată nu a văzut și nu a confirmat că Filipaș Vladislav să-l fi lovit pe Voitic Alexandr, nici cu bâta, nici cu pumnii sau picioarele, a fost respins de către instanța de apel, deoarece totalitatea probelor administrate la urmărirea penală și cercetate în cadrul ședinței de judecată atât în prima instanță, cât și în instanța de apel, dovedesc în întregime vinovăția inculpatului Filipaș Vladislav în comiterea infracțiunii incriminate și anume prin declarațiile părții vătămate și a martorilor (Voitic Denis, Voitic Mihail, Cotean Artiom - care au văzut bâta la Filipaș) care au dat declarații sub jurământ, fiind avertizați de răspundere penală pentru darea declarațiilor false, fiind confirmate și prin probe scrise, raportul de constatare nr.207-D din 05.12.2017 și raportul de expertiză judiciară din 13.03.2018.

În astfel de circumstanțe, instanța a respins ca fiind neîntemeiate argumentele invocate de apărător în apelul declarat, privind achitarea inculpatului de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii incriminate.

Prin urmare, instanța de apel a constatat o motivare amplă și temeinică a sentinței pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu fapta incriminată prin rechizitoriu inculpatului, astfel fiind în corespundere cu exigențele art.6 CjEDO.

La capitolul individualizării pedepsei, instanța de apel a reținut că prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art.art.7, 61, 75 Cod penal, și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului.

5. Avocatul Crivenco Roman în numele inculpatului, în temeiul pct.2), 6) și 8) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar hotărârile adoptate, solicitând casarea acestora cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

În motivarea recursului declarat, autorul acestuia invocă argumente similare celor menționate anterior în apel, suplimentar indicând următoarele:

A invocat că în speță, există probe care confirmă nevinovăția lui Filipaș Vladislav, lipsesc probe directe și indirecte privind lovirea lui Voitic Alexandru de către Filipaș Vladislav și că a fost încălcat dreptul la apărare, inclusiv ca urmare a atitudinii părtinitoare a judecătorului desemnat să examineze cauza.

În hotărârile contestate nu s-a făcut referire la poziția apărării așa cum a fost formulată. O funcție suplimentară a unei decizii motivate este de a dovedi părților că ele au fost auzite. Lipsa motivării echivalează cu încălcarea art.6 din CEDO, respectiv garantarea pentru părți a dreptului la un proces echitabil, echivalând cu nerezolvarea fondului cauzei.

Deși obligativitatea instanței de a-și motiva hotărârea nu rezultă din textul Convenției Europene, instanța europeană justifică această necesitate prin dreptul părților de a le fi examinate efectiv argumentele și mijloacele de probă administrate, enunțarea problemelor de drept și de fapt, pe care judecătorul s-a întemeiat, trebuind să-i permită justițiabilului să aprecieze șansele de succes ale unui apel/recurs așa cum se arată în hotărârile CEDO “*Van der Hurk contra Olandei*”, “*Hadjianastasio contra Greciei din 16.12.1992*”, “*Albina contra României nr. 4/2005*” și “*Dumitru contra României din 2004*” în care se relevă textual că “lipsa motivării unei hotărâri îl privează pe petiționar (inculpat) de echitate, ceea ce atrage încălcarea art.6 §1”.

Mai mult, o decizie motivată oferă unei părți posibilitatea de a depune apel împotriva acesteia, la fel ca și posibilitatea ca decizia să fie revizuită de o instanță de apel. Numai prin adoptarea unei decizii motivate poate exista un control public al administrării justiției (“*Suominen contra Finlandei din 1 iulie 2003*”). A se vedea la caz și cauza “*Becciec contra Moldovei din 04.10.2009*” (*Cererea nr. 9190/03*). În speța noastră este foarte dificil de a motiva cererea de apel/recurs în lipsa unor argumente aduse de prima instanță și instanța de apel în favoarea soluției de condamnare.

Instanța de apel a făcut o analiză sumară a probelor doar în pct. 14 și 15 din decizie în care a reținut declarațiile date de partea vătămată Voitic Alexandru care a menționat că: *Filipaș a ieșit din bar cu bâta în mână și l-a lovit pe dânsul în regiunea piciorului stâng*. Instanța însă nu a combătut argumentele apărării referitoare la modul de apreciere a unor asemenea declarații, or a fost declarat că: în ceea ce privește declarațiile părții vătămate Voitic Alexandru că acestea urmează a fi apreciate critic ținând cont de cumulul declarațiilor martorilor audiați în instanța de judecată care combat cele spuse de primul, dar mai ales de modificarea de către partea vătămată a declarațiilor sale oferite de-a lungul procesului. Astfel, la data de 05 decembrie 2018 Voitic Alexandru a depus o plângere la poliție (f.d.14, vol. I) prin care a relatat că: “... a fost bătut de Caminschi Dmitri și cineva necunoscut, deoarece el nu a atras atenția l-a lovit cu bâta peste picior. “*Tot în acea zi Voitic Alexandru a fost audiat în calitate de martor, fiind preîntâmpinat de darea unor declarații mincinoase (f.d.16, vol. I), unde a declarat că: “... a venit la bar deoarece a fost sunat de către frații săi care i-au comunicat că au probleme. ... Ulterior când a venit la bar a fost lovit cu capul în nas de către Caminschi Dmitrii și ca urmare a căzut jos de pe prag lovindu-se tare la umăr. După care cineva l-a lovit cu bâta peste picior.*” La data de 05 ianuarie 2018 Voitic Alexandru a fost audiat în calitate de parte vătămată (f.d.39-40, vol.I) unde de asemenea nu a declarat ca Filipaș Vladislav să-l fi lovit. Or, acesta a declarat că : “...de el (Voitic Alexandru) s-a apropiat Colodchin Oleg, care l-a apucat și îl ținea cu capul la pământ, în acel moment cineva - a aplicat o lovitură două lovituri în regiunea piciorului”. Menționăm că la acea etapă Voitic Alexandru nu a indicat la Filipaș Vladislav, ba mai mult decât atât acesta a declarat că nu a văzut cine l-a lovit. Ulterior deja la data de 29 martie 2018 partea vătămată a dat declarații suplimentare (f.d.54, vol. I) modificându-le pe cele date la 05 decembrie 2017, 05 ianuarie 2018 și atunci când a depus plângere, unde a menționat că Filipaș Vladislav i-a aplicat o lovitură în regiunea piciorului cu bâta. Însă în instanță (f.d. 231, vol. I) a mai adăugat deja că Filipaș l-a lovit și cu picioarele, după care a menționat

că Filipaș îl bătea pe Cotean, iar Caminschi pe el.

Instanța de apel nu a ținut cont de aceste argumente invocate în cererea de apel și nici nu a audiat partea vătămată privitor la acest aspect. Mai mult instanța s-a bazat practic în exclusivitate pe declarațiile părții vătămate din 29 martie 2018 și parțial pe cele date în instanță atunci când și-a motivat decizia, deși s-a demonstrat că partea vătămată a mințit în fața instanței de judecată.

Voitic Alexandru a fost audiat de mai multe ori în mod suplimentar în instanța de judecată unde a declarat că el nu a ținut în acea seară bâta în mână. Totuși printre altele în cadrul audierii sale la data de 28 decembrie 2018 acesta a declarat că a ținut bâta în mână în momentul în care chipurile i-a luat bâta de la Dubovițaia Natalia și a aruncat-o mai departe de acel loc. Partea vătămată se contrazice în mod categoric.

Declarațiile depuse în instanța de judecată și cele suplimentare depuse la data de 29 martie 2018 de către partea vătămată Voitic Alexandru urmează a fi apreciate în mod critic, deoarece contravin declarațiilor depuse de către acesta la 05 decembrie 2017, 05 ianuarie 2018 și atunci când a depus plângerea la poliție. Totodată aceste declarații sunt contrare declarațiilor depuse de către toți martorii, or unii martori afirmă că nu au văzut ca Filipaș Vladislav să-l fi lovit pe Voitic Alexandru, iar alții au afirmat că Filipaș Vladislav în general nu l-a lovit pe Voitic Alexandru.

Faptul că partea vătămată a venit cu bâta la bar în seara cu pricina a fost demonstrat prin declarațiile martorilor audiați. Instanțele de judecată nu au dorit să i-a în considerare acest fapt și nu au încercat să combată sau susțină acest moment, deși el este destul de important în speță reieșind din situația în care partea vătămată a încercat în mod constant să afirme că bâta cu pricina nu a ținut-o în mână și că ea era în posesia lui Filipaș. Prima instanță în sentință a admis starea faptică că anume partea vătămată ar fi adus la barul "Duet" bâta respectivă. Acest fapt este important și pune într-o lumină proastă partea vătămată Voitic Alexandru care neagă acest lucru. Astfel, dacă el minte sub acest aspect, destul de relevant în speță, atunci apare întrebarea cât de credibilă este acea persoană. Putem deci afirma că declarațiile ulterioare ale părții vătămate nu pot fi puse la baza hotărârii de condamnare a lui Filipaș Vladislav fără a fi susținute și confirmate prin alte probe.

Însă nu este clar care alte probe, în contextul în care instanța de apel în pct. 15 din decizie a putut reține doar declarațiile a unor martori - rude și prieteni ai părții vătămate (Voitic Denis, Voitic Mihail, Cotean Artiom) că aceștia "au văzut bâta la Filipaș". Din acești martori, Voitic Mihail - tatăl părții vătămate nici nu a fost prezent în acea seară la fața locului, Cotean Artiom a menționat că era beat și nu ține minte multe, și Voitic Denis - verișorul părții vătămate nu a confirmat ca Filipaș să lovit în partea vătămată. Dar făcând abstracție de această concluzie a instanței, totuși a vedea pe cineva cu bâta în mână și a vedea cum lovește cu bâta sunt două lucruri diferite. Nu există martori pe cauză care să fi afirmat că au văzut ca Filipaș Vladislav să-l fi lovit pe Voitic cu bâta.

Atât prima instanță cât și instanța de apel nu au dorit să contribuie la administrarea probelor în apărare și mai mult au pus piedici apărării în această privință. Or, s-a solicitat audierea unui martor absolut străin și în același timp independent/obiectiv tuturor celor implicați în conflict și s-a refuzat sub diferite pretexte. Martorul Conevschii Mihail care a

fost audiat la urmărirea penală și pe care acuzarea nu l-a inclus în lista probelor acuzării în condițiile în care acesta la urmărirea penală a declarat la 09 decembrie 2017 (f.d.28, vol.I) că: *“..a văzut în seara de 04 decembrie 2017 cum Voitic Alexandru a mers în direcția barului Duet cu bâta în mână”*. Acest martor a fost acceptat de prima instanța pentru a fi audiat, însă din motivul neprezentării sale la ședință nu a fost audiat în instanța de judecată, or instanța a respins cererea noastră de aducere silită a martorului acceptat de instanță pentru audiere. Instanța de apel la rândul său a respins cererea de audiere a acestui martor declarată în cererea de apel pe motiv că declarațiile acestuia sunt irelevante, încălcând astfel dreptul la un proces echitabil al lui Filipaș Vladislav garantat de CEDO. Mai mult nici Filipaș Vladislav nu a fost audiat în instanța de apel.

Dreptul la un proces echitabil al lui Filipaș Vladislav a fost încălcat și atunci când a fost respinsă cererea de audiere a lui Caminschi Dmitri atât de prima instanță cât de instanța de apel. Prima instanță a motivat respingerea cererii prin faptul că nu se cunoaște dacă Caminschi Dmitri este în țară, deși procurorul i-a comunicat că acesta se află în custodia autorităților RM ca urmare a faptului reținerii acestuia în Polonia și extrădării în RM. Instanța de apel a decis de a respinge cererea de audiere a lui Caminschi din motiv că acesta nu poate fi audiat deoarece se află în arest și instanța nu poate asigura prezența. Mai mult, instanța în mod ilegal a respins cererea de anexare a informației despre ședințele de judecată în care este implicat Caminschi Dmitri pe motiv că este o informație publică și instanța o poate accesa de sine stătător.

În cadrul urmării penale Caminschi Dmitrii prin plângerea depusă la poliție (f.d. 17, vol.I) a pretins că: *“Cotean Artiom și Voitic Alexandru la data de 04 decembrie 2017 în jurul orei 22:00 în barul “Duet” l-au lovit cu bâta în regiunea capului, după care l-au lovit cu mâinile și picioarele peste tot corpul”*. Totodată la data de 04 decembrie 2017 acesta a fost audiat (f.d.30, vol.I) confirmând faptul că Voitic Alexandru a venit la bar cu bâta și primul l-a lovit cu acest obiect în față. Ulterior în bătaie acesta (Voitic Alexandru) s-a alunecat și a căzut jos. Caminschi nu a declarat la acea etapă că Filipaș Vladislav l-ar fi lovit pe Voitic Alexandru. Mai mult el a afirmat că în ajutorul lui au sărit Ursul și Beleacov, iar despre Filipaș el nu a declarat nici un cuvânt. Ulterior fiind audiat în calitate de bănuit la data de 03 aprilie 2018 (f.d.69, vol.I) acesta și-a modificat declarațiile menționând că a văzut cum Filipaș Vladislav l-ar fi lovit de Voitic Alexandru cu bâta în regiunea bazinului. Totodată a menționat că el nu l-ar fi lovit pe Voitic Alexandru. Ca și în cazul declarațiilor părții vătămate declarațiile lui Caminschi Dmitrii urmează a fi apreciate în mod critic, deoarece ele contravin cu declarațiile date la data de 04 decembrie 2017 și atunci când a depus plângerea la poliție. Totodată aceste declarații sunt contrare declarațiilor depuse de către toți martorii, or majoritatea martorilor au confirmat că Caminschi Dmitrii s-a bătut cu Voitic Alexandru și în acea bătaie Caminschi l-a lovit pe Voitic Alexandru cu mâinile și picioarele și invers. Mai mult la data de 04 decembrie 2017 Caminschi a dat declarații în calitate de martor fiind preîntâmpinat de răspunderea penală pentru declarații mincinoase, pe când la data de 03 aprilie 2018 acesta a dat declarații în calitate de bănuit fără a purta răspundere pentru declarațiile sale, or mai mult acesta era pus în situația de a se apăra și astfel a încercat să paseze răspunderea pe altcineva pentru a evita răspunderea proprie pentru acțiunile sale. Mai mult, Caminschi i-

a comunicat ulterior după audiere lui Filipaş că acesta a fost constrâns de ofiţerul de urmărire penală care l-a audiat de a face asemenea declaraţii în privinţa lui Filipaş.

Atât prima instanţă şi cât instanţa de apel au pus la baza condamnării lui Filipaş Vladislav declaraţiile date de către Caminschi Dmitrii în calitate de bănuít, şi prin urmare respingerea solicitării de audiere a acestuia constituie în mod indiscutabil o încălcare a art.6 § 1 şi art.6 § 3 lit. d) din CtEDO, de altfel încălcare similară celei constatate în cauza *Valdhuter contra României din 27 iunie 2017*.

Prin Raportul de expertiză nr. 201819D0021 din 13 martie 2018 (f.d.50, vol.I) expertul a concluzionat că: La cet. A. Voitic, fractura peritrohanterică osului femural stâng a fost produsă prin acţiunea traumatică a unui corp contodent dur, posibil la data şi circumstanţele indicate, se califică ca vătămare corporală medie cu dereglare a sănătăţii de lungă durată.

Totuşi expertului nu i-au fost adresate întrebări precum: Au putut fi cauzate vătămrile suportate de Voitic Alexandru ca urmare a căzăturii de la propria înălţime sau de pe pragul cu înălţimea aproximativă de 1 m? o Fractura osului femural suportat de Voitic Alexandru s-a produs prin lovire cu sau de un corp contodent dur? Care este vechimea fracturii osului femural suportat de Voitic Alexandru? Au putut fi cauzate vătămrile suportate de Voitic Alexandru ca urmare lovirii cu “bita” - corp delict?

În instanţa de judecată ca urmare a audierii expertului acesta a răspuns afirmativ la primele întrebări. Referitor la ultimele 2 întrebări acesta nu a putut răspunde şi a indicat că vechimea nu a putut fi stabilită deoarece în documentele medicale nu au fost indicat careva leziuni exterioare ale ţesuturilor (echimoze, excoriaţii, etc.) în baza cărora ar fi fost posibil de stabilit vechimea leziunilor. Referitor la întrebarea dacă Au putut fi cauzate vătămrile suportate de Voitic Alexandru ca urmare lovirii cu “bâta” - corp delict ? a fost menţionat că expertul nu poate răspunde la această întrebare. Ca urmare a acestui fapt atât primei instanţe cât şi instanţei de apel i-au fost adresate cereri de numire a expertizei suplimentare sau repetate care au fost respinse. Cu precădere instanţa de apel prin încheierea din 20 martie 2019 a menţionat că avocatul urma a adresa întrebări expertului dacă a avut neclarităţi vizavi de raportul de expertiză.

Prin urmare acest Raport de expertiză nr. 201819D0021 din 13 martie 2018 (f.d. 50, vol.I), chiar şi fiind necomplet, şi declaraţiile expertului date în instanţa de judecată confirmă faptul că trauma suportată de Voitic Alexandru putea fi cauzată ca urmare a propriei căderi, inclusiv de pe un prag cu înălţimea de aproximativ 1 m. La fel s-a concluzionat de expert că este posibil ca această traumă să se fi produs prin lovire cu sau de un corp contodent dur. Mai mult vechimea şi proprietăţile obiectului cu care a intrat în contact corpul ca urmare a impactului care a cauzat consecinţa vătămării medii nu este posibil de stabilit.

Parţial acest Raport de expertiză nr. 201819D0021 din 13 martie 2018 (f.d.50, vol. I) şi declaraţiile expertului date în instanţa de judecată ne avantajează, or ele nu confirmă faptul că leziunile au fost cauzate ca urmare a loviturii cu bâta şi nu exclud apariţia acestora ca urmare a căzăturii de la propria înălţime, probe care corelează cu declaraţiile martorilor şi vin în contradicţie cu ultimele declaraţii ale părţii vătămate. într-un fel sau altul aceste probe vin întru dovedire nevinovăţiei inculpatului Filipaş Vladislav.

Instanțele de judecată au apreciat arbitrar acest Raport de expertiză și au reținut informația legată numai sub aspectul gravității leziunilor corporale, fără a lua în considerare și declarațiile expertului.

Subsidiar, recurentul a invocat că, Filipaș Vladislav nu a avut parte de un proces echitabil garantat de lege fapt datorat inclusiv acțiunilor ilegale și vădit părtinitoare ale judecătorilor desemnați să examineze cauza în prima instanță și apel, instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în cererea de apel și cauză a fost judecată de o instanță imparțială și neindependentă.

6. Asupra recursului a prezentat referință procurorul care s-a pronunțat pentru inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale, deoarece instanțele de fond just au constatat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei și corect au încadrat acțiunile făptuitorului. La fel, instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și motivarea soluției corespunde dispozitivului hotărârii contestate.

Cât privește temeiul de casare prevăzut de art.427 alin.(1) pct.2) Cod de procedură penală, procurorul a invocat că, examinarea de către judecător a unei alte cauze penale în privința lui Filipaș Vladislav nu constituie temei de incompatibilitate prevăzut de art.33 Cod de procedură penală.

7. Judecând recursul ordinar declarat, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că, acesta urmează a fi respins ca inadmisibil, din următoarele considerente de fapt și de drept.

Potrivit art.435 alin.(1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să respingă recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Conform prevederilor art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art.427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei. Potrivit practicii judiciare constante erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din conținutul recursului ordinar declarat de apărător se constată că, acesta face referire la temeiurile de casare din art.427 alin.(1) pct. 2), 6) și 8) Cod de procedură penală, care stipulează că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care instanța nu a fost compusă potrivit legii ori a fost încălcat prevederile art.33 Cod de procedură penală, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, dispozitivul hotărârii este neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, nu au fost întrunite elementele infracțiunii, intervenind cu solicitarea de a se dispune desființarea deciziei instanței de

apel, de altfel și a sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Filipaș Vladislav să fie achitat.

Concomitent, în conținutul cererii de recurs avocatul consemnează doar circumstanțe factologice, pe care le descrie în detaliu, evidențiind că instanța de apel nu a apreciat la justa valoare probatoriul administrat pe caz, conținutul deciziei instanței de apel denotă caracterul formal al acesteia, interpretarea extensivă a legii și circumstanțelor cauzei, fără a ține cont că învinuirea adusă lui Filipaș Vladislav este una neprobată și ilegală. Mai mult, instanța de apel nu a dorit să ia în considerare motivele invocate de apărare, astfel instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat. Colegiul penal lărgit reține că recurentul în recursul declarat indică erori prevăzute la art.427 Cod de procedură penală, dar de fapt invocă dezacordul cu aprecierea probelor de către instanțele de judecată.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține, că temeiurile invocate nu și-au găsit confirmarea în cauza dată. Starea de fapt reținută și de drept apreciată de către instanța de apel, concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate, relatate și examinate în cuprinsul hotărârii atacate.

Pornind de la aceea că obiectul controlului instanței de recurs este limitat la analiza chestiunilor de drept, Colegiul penal lărgit apreciază că recursul declarat de avocatul Crivenco Roman în numele inculpatului, în esență este mai degrabă un „*apel deghizat*”, care se bazează în mod primordial pe argumente deja examinate minuțios și respinse în cadrul procedurii precedente, iar în prezent nu există circumstanțe cu caracter substanțial și convingător, care să justifice ingerința în hotărârea instanței de apel, cu dispunerea achitării în privința inculpatului Filipaș Vladislav.

Cu referire la temeiul invocat de recurent, prevăzut de art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit consideră că acesta nu și-a găsit confirmarea în urma cercetării materialelor cauzei, dat fiind faptul că, instanța de apel, la examinarea cauzei a respectat prevederile art.art.414 alin.(1), 417 alin.(1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală corect fiind recunoscut vinovat și condamnat inculpatul în baza art.152 alin.(2) lit. e) Cod penal.

Instanța de apel a cercetat minuțios probele administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă, ținând cont de art.27 și art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului. Totodată, instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel iar decizia cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, dispozitivul acesteia fiind concordant motivării soluției și clar expus, și în corespundere deplină cu prevederile art.417 alin.(1) Cod de procedură penală.

Colegiul mai menționează că, chestiunea de apreciere a probelor dată de instanța de apel, invocată de recurent în cererea declarată, ține de starea de fapt a cauzei, iar stabilirea acesteia este de competența instanței de fond și apel. Prin urmare, se reține că regula generală desprinsă din dispozițiile art.427 alin.(1) Cod de procedură penală

prevede că, la etapa de judecare a recursului ordinar instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în speță.

Motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față. Investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării recerțării judecătorești, a expus situația de fapt reținută pe baza probatoriului administrat și a concluzionat corect că aceasta se circumscrie încadrării juridice în baza art.152 alin.(2) lit. e) Cod penal, potrivit căreia Filipaș Vladislav a fost recunoscut vinovat și condamnat.

Colegiul penal consideră că instanța de apel a dat răspuns la toate argumentele invocate de apelant, specificând motivele pe care și-a întemeiat soluția adoptată, iar afirmația recurentului precum că instanțele de fond, stabilind vinovăția lui Filipaș Vladislav, nu au luat în considerație declarațiile martorilor, care au declarat că nu au văzut și nu au confirmat că Filipaș Vladislav să-l fi lovit pe Voitic Alexandr, nici cu băta, nici cu pumnii sau picioarele, instanța de recurs o consideră vădit neîntemeiată, în acest sens precizând că dimpotrivă din totalitatea probelor administrate la urmărirea penală și cercetate în cadrul ședinței de judecată atât în prima instanță, cât și în instanța de apel, dovedesc în întregime vinovăția inculpatului Filipaș Vladislav în comiterea infracțiunii incriminate și anume prin declarațiile părții vătămate și a martorilor (Voitic Denis, Voitic Mihail, Cotean Artiom - care au văzut băta la Filipaș) care au dat declarații sub jurământ, fiind avertizați de răspundere penală pentru darea declarațiilor false, fiind confirmate și prin probe scrise, raportul de constatare nr.207-D din 05.12.2017 și raportul de expertiză judiciară din 13.03.2018.

Așa fiind, Colegiul penal lărgit atestă, că respectând prevederile art.101 alin.(3) Cod de procedură penală, unde este stipulat că nici o probă din dosar nu are o valoare prestabilită pentru instanță, instanța de apel a examinat toate probele din dosar și nu a dat prioritate celor în favoarea condamnării inculpatului, ci coroborându-le, le-a analizat în ansamblu lor, apreciind just că ele sunt suficiente pentru a fundamenta o acuzație penală și a-i incrimina lui Filipaș Vladislav săvârșirea infracțiunii incriminate.

Vizavi de criticile recurentului cu privire la modalitatea de apreciere a probelor de către instanța de apel, instanța de recurs reiterează că la etapa judecării recursului nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a acestor instanțe.

Din atare considerente, Colegiul penal lărgit nu examinează criticile referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente faptice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea dispunerii condamnării inculpatului conform infracțiunii incriminate acestuia.

În acest sens Colegiul atestă, că la soluționarea cauzei instanța de apel a ținut cont

de prevederile art.99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel întemeiat ajungând la concluzia menținerii sentinței.

Cu referire la pct. 8) alin.(1) al art.427 Cod de procedură penală invocat de recurent, Colegiul penal lărgit remarcă că, sub aspectul situației de “*neîntrunire a elementelor infracțiunii*” se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub acest aspect, Colegiul penal lărgit menționează că starea de fapt reținută și de drept apreciată de către instanța de apel, concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate, relatate și examinate în cuprinsul hotărârii atacate, corect fiind menținută sentința instanței de fond prin care Filipaș Vladislav a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.152 alin.(2) lit. e) Cod penal.

Deși se invocă că Filipaș Vladislav nu este vinovat de săvârșirea infracțiunii incriminate, Colegiul penal consideră că instanța de apel întemeiat a conchis că afirmațiile respective nu generează achitarea acestuia precum s-a solicitat în cererea de apel, or în cursul judecării cauzei în apel și în fond au fost prezentate probe care înlătură orice dubiu și dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului în cele imputate.

Cu referire la argumentul apărării că în acțiunile lui Filipaș Vladislav lipsesc elementele infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(2) lit. e) Cod penal, Colegiul penal lărgit consideră că acest argument nu și-a găsit confirmarea în urma cercetării materialelor cauzei, menționând în acest sens că acest fapt rezultând din declarațiile părții vătămate Voitic Alexandr, care a declarat: *D. Caminschi și O. Ursu l-au împins de pe prag, de la cădere el a avut dureri la umăr. Când s-a ridicat de jos din bar a ieșit V. Filipaș cu o bâtă în mână și l-a lovit pe dânsul în regiunea piciorului stâng. Atunci el a simțit durere mare. După ce tot V. Filipaș l-a lovit cu picioarele. Fratele său Voitic Denis l-a scos în drum și apoi au venit colaboratorii de poliție. Tot în seara ceia a fost dus la Spitalul Raional Edineț, cu fractură la picior, unde a fost internat două săptămâni, fapt confirmat prin raportul de constatare nr.207-D din 05.12.2017 (f.d.36 vol. I) și raportul de expertiză judiciară din 13.03.2018 (f.d.50 vol. I).*

Prin urmare, analizând argumentele recurentului, în coraport cu materialele cauzei și decizia recurată, instanța de recurs ajunge la concluzia că probele acumulate și examinate de instanța de apel au fost apreciate potrivit prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ajungând la concluzia corectă că inculpatul Filipaș Vladislav a comis infracțiunea prevăzute de art.152 alin.(2) lit. e) Cod penal, iar careva încălcări de procedură, sau încălcări a drepturilor și intereselor inculpatului, nu au fost depistate, totodată instanțele de judecată au pus la baza soluției numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură și au motivat admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor

probelor administrate, nefiind stabilită derogarea de la prevederile procesual penale precum și încălcarea dreptul părților la un proces echitabil, garantat de art.6 alin.(1) CtEDO.

Raportând motivele invocate în recurs la materialele cauzei penale, Colegiul penal lărgit reține că argumentele invocate de recurent nu își găsesc confirmare în speța dată, motiv pentru care le va respinge ca neîntemeiate.

Prin urmare, opozabil poziției susținute de recurent, se relevă că, potrivit art.384 alin.(3), 410 alin.(1), 414 alin.(1), 417 alin.(1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul a îndeplinit obligația legală de a supune verificării legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, astfel întemeiat ajungând la concluzia menținerii sentinței.

De asemenea, nu se impune necesitatea de a dezbate, prin alte argumente, alegațiile din cererea de recurs a apărătorului, deoarece careva temeuri de casare *ex officio* Colegiul penal nu a stabilit.

Cele consemnate supra, evidențiază că instanța de apel a acordat o atenție cuvenită materialelor cauzei, înlăturând justificat și prin argumente temeinice versiunea părții apărării despre nevinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(2) lit. e) Cod penal.

Instanța de recurs se raliază argumentelor expuse în decizia instanței de apel contestate, totodată, notând că, potrivit jurisprudenței constante a CtEDO se admite însușirea concluziilor instanțelor ierarhic inferioare de către instanțele ierarhic superioare, în cazul când constatările acestora sunt fundamentate în fapt și în drept, fiind amplu prezentate în hotărârile atacate, constatându-se că la administrarea probelor nu au fost încălcate drepturile și libertățile constituționale ale participanților la proces, iar probele puse la baza hotărârilor nu conțin erori procesuale ce ar putea influența justetea concluziilor formulate de instanțe.

În final, instanța de recurs consideră necesar de a interveni cu mențiunea că, potrivit statuărilor Curții Europene, aceasta a evidențiat, cu titlul de principiu, că instanțele judecătorești trebuie să-și motiveze deciziile în temeiul art.6§1 al Convenției (*cauza Ruiz Torija vs. Spain, 9 decembrie 1994, §29*). Totuși, instanțele nu sunt obligate să ofere un răspuns detaliat la fiecare argument al părților, mai cu seamă dacă el este invocat în mod repetat, iar extinderea la care se aplică această obligație de a prezenta motive poate să varieze în dependență de caracterul deciziei și circumstanțele cauzei. Or, în opinia Curții, în cazul în care instanța supremă refuză să admită o cauză din motivul că nu sunt întrunite temeiurile legale pentru această cauză, o motivare foarte succintă poate satisface cerințele art.6 din Convenție. (*a se vedea în acest sens cauza Bachowski vs. Polonia din 02.11.2010*)

Cât privește incidența în speță a erorii de drept prevăzută de art.427 alin.(1) pct.2) Cod de procedură penală, invocată de recurent, precum că, *instanța nu a fost compusă potrivit legii și a fost încălcat prevederile art.33* Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit reține că, examinarea de către judecător a unei alte cauze penale în privința lui Filipaș Vladislav, nu constituie temei de incompatibilitate prevăzut de art.33 Cod de

procedură penală.

Pe cale de consecință, reieșind din raționamentele expuse supra, instanța de recurs va sintetiza argumentele ce stau la baza soluției de inadmisibilitate a prezentului recurs, și anume acestea se exprimă în faptul că, odată ce cauza a fost examinată minuțios de către instanța de apel, iar criticele avansate de apărător au primit deja răspunsuri detaliate și fundamentate pe actele cauzei, nu este necesară reluarea și repetarea acestora.

Reieșind din cele expuse supra, Colegiul penal lărgit atestă că, instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel, nu a comis erori de drept, care ar genera casarea deciziei adoptate, fapt ce impune respingerea, ca inadmisibil a recursului ordinar declarat, cu menținerea deciziei atacate.

8. În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E :

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de avocatul Crivenco Roman în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 martie 2019, în cauza penală în privința lui *Filipaș Vladislav xxxx* cu menținerea hotărârii contestate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 14 mai 2020.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Nadejda Toma

Elena Cobzac

Victor Boico